

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 08.01.1997, sp. zn. 6 To 709/96, ECLI:CZ:KSPL:1997:6.TO.709.1996.1

Číslo: 29/1998

Právní věta:

Z hlediska odměny a náhrady nákladů ustanoveného obhájce je třeba odlišovat případ, kdy dojde k odročení hlavního líčení ve smyslu § 205 tr. ř., od případu, kdy z okolností, jež se objevily ještě před počátkem hlavního líčení, je zřejmé, že hlavní líčení nebude možno provést v termínu, na který bylo stanoveno, a předseda senátu proto termín hlavního líčení přeloží nebo zruší, aniž by je zahajoval, a včas o tom vyrozumí strany a jiné osoby, které byly předvolány nebo vyrozuměny. Jen v případě odročení ve smyslu citovaného ustanovení je třeba pokládat za právní pomoc i právní asistenci advokáta, který se na jednání připravoval a případ se zřetelem na danou fázi řízení zpracoval.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 08.01.1997

Spisová značka: 6 To 709/96

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna obhájce

Předpisy: 141/1961 Sb. § 151 odst. 3
§ 205

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Ke stížnosti obhájce odsouzeného Krajský soud v Plzni zrušil usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 9. 1996 sp. zn. 4 T 275/95 a tomuto soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 9. 1996 sp. zn. 4 T 275/95 byla podle § 151 odst. 2, 3 tr. ř. a příslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravedlnosti ČR č. 270/1990 Sb.^{*)} obhájci JUDr. M. Č. přiznána odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 1330 Kč. V odůvodnění napadeného usnesení se potom uvádí, že obhájci se nepřiznává jeden úkon, a to 400 Kč za hlavní líčení dne 15. 2. 1996, které se nekonalo. Dále se nepřiznává jeden režijní paušál za tento den a také jízdné autobusem dne 6. 9. 1995 ve výši 9 Kč, neboť obhájce nepřipojil jízdenky.

Proti tomuto rozhodnutí podal v zákonné lhůtě obhájce JUDr. M. Č. stížnost, kterou odůvodnil jednak tím, že se hlavní líčení dne 15. 2. 1996 nekonalo, aniž byl o tomto předem uvědoměn, přičemž se na hlavní líčení připravoval a osobně se k němu dostavil. Podle stanoviska Ústavního soudu má nárok na odměnu v plné výši za úkon, který v tomto případě činí 400 Kč, a úhradu režijního paušálu. Dále obhájce namítl, že předložil soudu příslušnou jízdenku v souvislosti s cestou autobusem dne 6. 9. 1995 z Ostrova do Karlových Varů a má tedy nárok na úhradu hotových výdajů, tj. jízdného ve výši 9 Kč.

Krajský soud v Plzni z podnětu řádně a včas podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a na základě tohoto postupu dospěl k následujícím zjištěním a závěrům:

Hlavní líčení nařízené okresním soudem na 15. 2. 1996 se ve stanoveném termínu skutečně nekonalo, aniž by ovšem ve spise byl založen jakýkoli doklad o tom, že došlo ke zrušení termínu jeho konání. Pozoruhodné je, že ihned následujícího dne, tj. 16. 2. 1996 byl vydán trestní příkaz, který nabyl právní moci 19. 3. 1996. Nelze tedy nijak ověřit tvrzení stěžovatele, že se řádně k soudu dostavil, když nebyl uvědoměn o tom, že se hlavní líčení stanovené na tento den nekoná.

Za dané situace Krajský soud v Plzni jako soud druhého stupně rozhodl věc vrátit soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, protože bude třeba především zjistit a dokladovat, proč se hlavní líčení nařízené na 15. 2. 1996 nekonalo a zda a případně jakou formou byl obhájce JUDr. M. Č. o tom vyrozuměn. Takové zjištění bude mít zásadní význam i z hlediska posouzení námítky stěžovatele vztahující se k nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 29. 11. 1994 sp. zn. I. US 89/94. V tomto nálezu se totiž mimo jiné dovozuje, že za právní pomoc je třeba pokládat i právní asistenci advokáta, který se na jednání připravoval a případ se zřetelem na danou fázi řízení zpracoval a jenž v každém stadiu řízení sleduje oprávněné zájmy svého klienta a je připraven v případě potřeby aktivně jednat, a to i v té procesní situaci, která (z jakéhokoliv důvodu) vedla k odročení jednání.

Podle názoru odvolacího soudu však nastane jiná situace, pokud již z okolností, jež se objevily ještě před počátkem hlavního líčení, je zřejmé, že hlavní líčení nebude možno provést v termínu, na který bylo stanoveno. V takovém případě předseda senátu termín hlavního líčení přeloží, aniž by je zahajoval, a vyrozumí o tom strany a osoby, které byly k účasti na hlavním líčení prizvány, nebo termín hlavního líčení zruší a rovněž o tom vyrozumí strany a další osoby, je-li překážka takové povahy, že stanovení nového termínu hlavního líčení zatím nepřichází v úvahu. Jinak řečeno, úkolem soudu prvního stupně při novém projednávání a rozhodování v dané věci bude zjistit a řádně doložit, zda došlo k odročení hlavního líčení stanoveného na 15. 2. 1996 po zahájení hlavního líčení ve smyslu ustanovení § 205 tr. ř., či zda předseda senátu termín hlavního líčení jen přeložil, resp. zrušil.

**) Od 1. 7. 1996 je účinná vyhláška č. 177/1996 Sb., která citovanou vyhlášku nahrazuje. Na vysloveném právním názoru změna právní úpravy však nic nemění.*